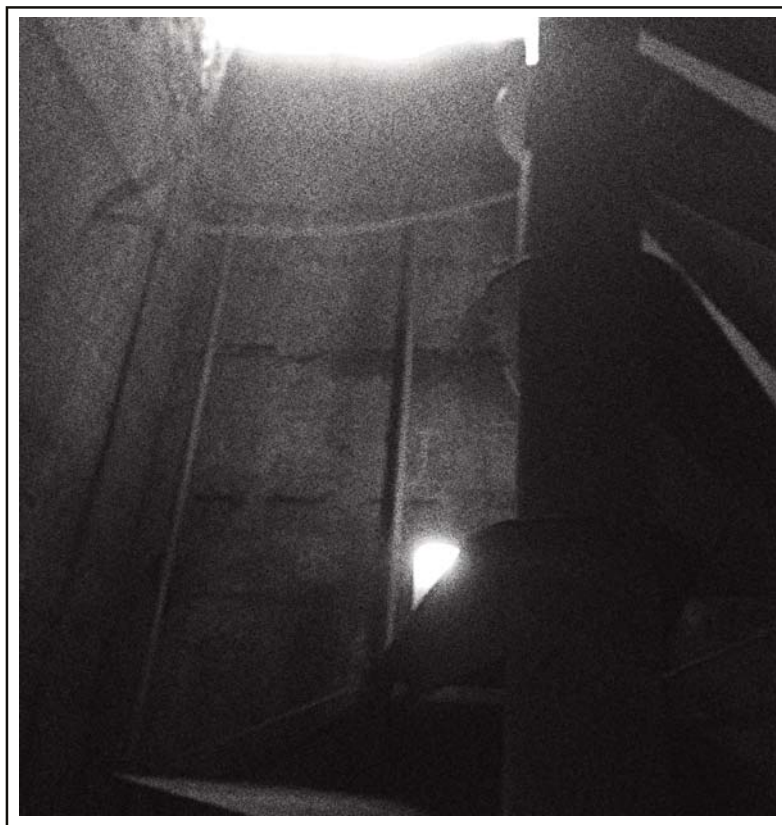

katakomby

Sborový dopis vršovického sboru Českobratrské církve evangelické

„To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“ (2) • Editoriál (2) • Poděkování (3) •
Bratři a sestry, děje se toho moc (3) • Zápis ze schůze staršovstva dne 12. 11. 2015 (4) •
ABSURDISTÁN aneb pár slov k letošnímu 17. listopadu (7) •
Albert Schweitzer (1875–1965) (9) • Jsme v krizi – a co s tím? (11) •
Recept: Vinná klobása se zelím (12)

● „To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“ ●

Prosinec 2015

Plesejte, nebesa, a jásej, země, ať zvučně plesají hory, vždyť Hospodin potěšil svůj lid, slítoval se nad svými ujařmenými!

Izajáš 49,13

„To světlo ve tmě svítí a tma je nepohltila.“

„Od Boha byl poslán člověk, jménem Jan. Ten přišel proto, aby vydal svědectví o tom světle, aby všichni uvěřili skrze něho. Jan sám nebyl tím světlem, ale přišel, aby o tom světle vydal svědectví. Bylo tu pravé světlo, které osvěcuje každého člověka; to přicházelo do světa. Na světě byl, svět skrze něj povstal, ale svět ho nepoznal. Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věřili v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“ Jan 1, 5-12

Milí přátelé, bratři a sestry, každá doba má své těžkosti a každá hledá svoji cestu ke světlu. Někdy se zdá, že schody ke světlu jsou točité, někdy zas pěkně rovné. Někdy jsou stěny života příliš těsné a hrubé, jindy zas ukazují mozaiku krásy a volnosti.

Rád bych vám popřál, abyste zažívali víru opornou a nikoliv topornou, abyste jako děti Boží prožívali spoluúčast na Božím bytí v důvěře, že se smíme přidržet zábradlí, jako ti, kteří k tomu hlavnímu, tak těžko pochopitelnému a přeci jasnému světlu mohou kráčet vzpřímeně.

Nadějeplný advent, požehnané Vánoce a dobrý vstup do roku 2016 vám přeje vaše vršovické staršovstvo.

**Černošová Jitka, Freitas-Lopes Zuzana, Hrubý Tomáš, Masopustová Barbora
Opočenský Matěj, farář, Ort Jan, Otrisal Michael, Otterová Michaela
Rada Ondřej, Staroba Pavel, Šípek Richard, Škrob Jan, Velátová Hana
Vokatý Tomáš, kurátor**

Editoriál

Milí čtenáři Katakomb, přinášíme vám vánoční číslo Sborového dopisu. Je poněkud rušnější, protože odráží dění nejen ve sboru ale i ve společnosti. Jsem rád, že se mi tentokrát sešlo hned několik příspěvků reagujících na různé společenské výzvy. Můžete si přečíst o poněkud absurdní připomínce 17. 11., o výročí Alberta Schweitzera, první část reportáže z uprchlického tábora v Zátarí a otázky na dřeň **Jak s krizí?** Petra Nesvadby. Přál bych si, aby vám byly články pomoci, i když jsou i přes nejlepší vůli subjektivním hodnocením.

MO

Sborové zprávy

Přinášíme vám aktuální zprávy ze sboru. Už víte, že naše prostory prochází rekonstrukcí a je už teď jasné, že ještě ani na třetí adventní neděli nebudeme „doma“, ale v klubu MANA v azylu ČČSH. Stále ještě nevíme, kde se sejdeme na 4. adventní neděli abychom mohli shlédnout dětskou vánoční hru, kterou malí herci poctivě nacvičují. Nejspíše bychom byli opět u ČČSH, o přesném místě konání vás budeme informovat. Sledujte, prosíme, aktuální sborový program na adrese: <http://vrsovice.evangnet.cz/program.html>

Máme již potvrzeno, že pojišťovna proplatí 100% uvedení prostor do původního stavu. Začátkem příštího týdne bude zahájeno pokládání podlahy. V tuto chvíli je nutné

zvolit ten správný podklad, opět jednáme s Hanou Seho a firmou, která by jej pokládala. Koberce jsou vybrány a budou co nejpodobnější těm, které jsme měli doteď. Pokud bude potřeba vyměnit některé sádrokartonové desky, učiníme tak ihned po položení podlahy. Termín bohoslužeb s vánoční hrou je i tak reálné stihnout!

Moc vás prosíme, abyste sledovali naše webovky, emaily ze sboru, či FB-stránky, nejstarší členy sboru obvoláme. Může dojít k časovým změnám. Také vás prosíme, pokud by se opravdu vše stihlo, počítejte ještě s jednou předvánoční brigádou. Nedokážeme v tuto chvíli odhadnout termín, ale jednalo by se nejspíše o 18. nebo 19. 12. Tedy těsně před uvedením vánoční hry. Budete včas informováni o všem důležitém. Aktualizovaná sborová setkání naleznete v programu v příloze.

Přejeme vám pozhnaný advent

Poděkování

Mojí milí, určitě už většina z vás ví, že jsem přestoupila do sboru v Uhříněvsi. Musím se přiznat, že mi Ortovi chyběli víc, než jsem myslela.

Chtěla jsem vám všem ale moc poděkovat, za těch několik let, které jsem mohla prožít i se svou rodinou mezi vámi a s vámi. Našla jsem ve sboru oporu, přátele, hodně jsem se naučila a spousty věcí pochopila. Děkuji i staršovstvu, ve kterém jsem mohla působit. Byla to „škola“. Nikdy by mě nenapadlo, že někdy budu stát za kazatelnou jako presbyterka.

Přeji sboru hodně sil a moře Božího požehnání.

Lucie Kutová

Bratři a sestry, děje se toho moc

Leccos je potěšující (vyšly další Vlastní noviny o Praze 10 plné informací, naše starostka R. Kleslová odstoupila z řady svých nevšedně honorovaných funkcí, byl schválen zákon o veřejném registru smluv, takže v budoucnu už taková státní smlouva, která nebude na internetu, prostě nebude platit – díky iniciativě řady neziskových organizací, tisíců občanů a několika poslanců, pod hlavičkou Rekonstrukce státu), leccos děsivé (od Indonésie hořící kvůli palmovému oleji, přes pařížské útoky, po Zemanův Albertov a Dukovu modlitbu za prezidenta) a všední dny se valí dál a dál.

Stejně tak se valila ta voda do našeho sboru.

A my jsme se jako velká voda s malými dětmi v důsledku téhle naší lokální povodně ocitli na Moskevské, u ČČSH.

Díky vám všem, kteří uklízíte, vysoušíte, měníte a vybíráte.

Já tohle všednodenní angažmá ve sboru s Jeronýmekem a politikou už nezvládám.

Kdybyste se ale náhodou někdo s malými dětmi chtěl přidat k další dětské „rituální chvílce“ (několik písniček, svíčka, kratičká modlitba, bez dolní hranice věku), tak vás s Evou, Matějem a Medou rádi uvidíme! Příští setkání: čtvrtek 10.12. v 10:30 v horní místnosti našeho husitského azylu.

Olga Richterová

Zápis ze schůze staršovstva dne 12. 11. 2015

MARTINA VALÁŠKOVÁ NA STARŠOVSTVU

- Uchazečka o práci pastoračního pracovníka. Předložení návrhu na pověření pastoračního pracovníka a náplň práce.
- Předložení životopisu, farářova představa o náplni práce, diskuse o náplni práce – několikrát zmíněno „nemělo by docházet k dublování – štěpení farářské činnosti, pastorační pracovník by měl působit spíše směrem ven“. MV: ráda bych se stala členkou sboru. Diskuse o „pastoraci nejstarších členů sboru“ – jsou dva druhy této pastorage, jeden z nich může vykonávat i pastorační pracovník. Dále – vhodné třeba pro práce typu „svolání dávných a ztracených konfirmandů“: to je též pastorační činnost. Představilo se staršovstvo.
- Hlasování: kdo souhlasí, abychom podali na synodní radu žádost o pověření pastoračního pracovníka – Martiny Valáškové: 9-0-0.

ZPRÁVA Z PROVOZU SBORU

- **Vytopení sbor:** během dne 5. 11. došlo k vytopení sborových místností (velká modlitebna, galerie, dětská místnost, prostor u únikového východu).

Nutno opravit (nahlásit pojišťovně): dveře do modlitebny (viz rozpočet Michael Otřísal), dřevěné obložení + věšáky (je třeba odinstalovat a zřejmě i udělat nové), koberce ve velké modlitebně, kompletní vymalování všech zasažených prostor (musíme nechat dobře proschnout – voda do dětské místnosti tekla ještě dopoledne 11. 11. a nevíme, jestli ještě nějaká voda nečeká ve stropě). Začíná plesnivět strop v dětské místnosti a roh v galerii, světlo na toaletě, podlaha v modlitebně pod koberci, podhledy v modlitebně; musíme provést revizi elektroinstalace a vzduchotechniky, poškozený stůl v galerii a vše co bylo na něm, stůl Páně – zvlněná dýha – otázka jestli stůl Páně celkově zrekonstruovat -> více sjednotit s moderně pojatým interiérem. Vlhkem narušené fotografie v galerii (mírně, ale přece – autorky informovány).

Na sepsání škody máme ještě čas, vše je nafoceno. Oproti původním předpokladům už likvidátor dorazil, sdělil, že pojišťovna zaplatí veškerou práci a z materiálu cca 30 % (u starých věcí – koberce spíš méně). Ale vzhledem k tomu, že kromě pojistky domu (MČ Pha 10) i my jako sbor máme pojistku u Kooperativy, je možné, že nám zaplatí i veškerý materiál.

V neděli 15. 11. budou bohoslužby ještě určitě zde, ale pak zřejmě budeme dvakrát někde jinde – nejlépe u ČSCH ve Vršovicích.

Koberce – tentokrát příležitost k výměně, včetně malé modlitebny. Je třeba koupit obdobný zátěžový koberec, důležité bude sehnat firmu, která to dobře položí – to není jednoduché.

Tomáš Vokatý: Bylo by dobré, kdyby Matěj Opočenský požádal br. faráře Davida Frýdla (CČSH Vršovice), jestli bychom v případě, že by se „vysušení“ (rekonstrukce) nestihlo do Vánoc, mohli mít dětskou vánoční hru u nich.

Je třeba poslat rozpočet pojišťovně. Dokud bude firma vysoušet, pojišťovna to bude platit a my do toho nebudeme moci příliš mluvit. Až skončí vysoušení, bude to nadále na nás. Bude třeba vyměnit sádrokarton, vymalovat, vyměnit koberce.

Ještě než se začne ve velkém vysoušet, měl by dorazit revizní technik na elektroinstalaci a na vzduchotechniku.

Tomáš Vokatý: pozor – sádrokarton, který tu všude máme, je „akustický“, měl by být nahrazen stejným; znám odborníky, kteří by to udělali.

Zničené dveře do modlitebny, popř. další prvky by mohl udělat Petr Bíca (vzkazuje Michael Otřísal).

Michaela Otterová: nebude se moci havárie opakovat? Matěj Opočenský: předpokládám, že byla provedena revize stoupaček atp. – instalatéři v domě prováděli šetření.

Byla navržena „kobercová komise“: Zuzana Freitas, Ondřej Rada a v nepřítomnosti Michael Otřísal – bude vyzván, jestli je ochoten, pokud ne, tak třetím členem bude Tomáš Vokatý. Do týdne až deseti dní je třeba přijít s nějakým návrhem.

Hlasování o předešlých bodech oddílu „vytopený sbor“: 9-0-0.

- **Nedělní škola:** Než přišla voda, fungovala, ač učitelů opravdu není moc. V druhé půlce listopadu bude probíhat nacvičování vánoční hry. Pomoc slíbili: Míkovi, Zuzana Freitas, Ivka Šípková, Bára Masopustová a Michaela Otterová. Děti se rozdělí do skupin podle scén a ty se pak budou zvlášť nacvičovat. Po bohoslužbách je převezme Matěj Opočenský, který letos akci šéfuje. Nacvičovat se začne už tuto neděli (15. 11.).
- **Schůzky mládeže:** Fungují pěkně. Mládež vesměs mimosborová. Účast kolísá mezi 5 až 13 lidmi. Čte se abrahamovský cyklus. Téma, které běží, je hledání cesty.
- **Maminky s dětmi:** Sejdou se poprvé 19. 11., zaměřeno na nejmenší děti.
- **Biblické hodiny:** Fungují spolehlivě: 5 – 8 účastníků. Čteme knihu Přísloví. Na advent biblická vsuvka – nejspíše Izajáš.
- **Biblická hodina pro střední generaci:** Čteme Abrahama na přeskáčku, ale inspirativně...
- **Setkání seniorů:** Josef Šlerka – téma: poplašné zprávy a jak se s nimi poprat
- **Příchod nových členek sboru:** Magdaleny Šipky a Mariany Kuželové – oficiálně je přivítáme v neděli 22. 11.
- **Křesťanská služba:** Zhoršený stav Karla Tichého, chodí zase na dialýzu.

PARTICIPATIVNÍ ROZPOČET PRAHY 10

- Podali jsme projekt. Hana Seho udělala skicu i rozpočet, skica byla zveřejněna v Katakombách. Rozpočet:
 1. oprava betonového chodníku podél domu s osazením pochozích svítidel, cca 75 m² + 6 ks: 80 tis. Kč
 2. nová trasa parkového chodníku (od ulice k rohu domu – chodníku), min. 50 m²: 80 tis. Kč
 3. parková úprava zeleně + chodníček podél jižní fasády domu – dlažba, cca 60 m²: 70 tis. Kč
 4. terénní schodiště (amfiteátr), cca 65 m²: 200 tis Kč
 5. trávnik nový mezi č. 3 a č. 4, cca 70 m²: 35 tis. Kč
 6. mlat se stromy a lavicí, cca 80 m²: 85 tis. Kč
 7. lampa na nároží (LED), 1 ks: 40 tis. Kč
 8. lavice parková, 7m dlouhá, oboustranná, 1 ks: 70 tis. Kč
 9. 40 tis. Kč za projekt

Celkový rozpočet je 720 000 Kč. Snad by se to dalo za 700 000 Kč udělat, ale je to na hraně. Hlasování: má Tomáš Vokatý tento projekt za sbor podat?: 9-0-0.

REFLEXE UPLYNULÝCH AKCÍ

- Vernisáž (výstava byla kvůli vytopení sboru ukončena)
- Konfirmace
- Bohoslužby na Vinohradech (8. 11.) a následující povídání Jana Orta (studijní pobyt v romské osadě v Nižném Komarníku, Slovensko)

KONVENT

- 7. 11. byl zvolen staronový seniorátní výbor: Roman Mazur a Zdena Skruhrová, Petr Firbas, Tomáš Trusina, Daniel Heller, Tomáš Fendrych.
- Řízení o změně Církevního zřízení – debata o farářském dekretu – nakonec byl bod o ekumeně odmítnut. Omezuje a nejasně vymezuje, co má vlastně farář dělat či nedělat, aby tento bod neporušil, naplnil. Nešťastná formulace bodu, který začíná: „Farář nebude dělat nic...“ Hlasování mělo mít smysl, aby synod změnil nešťastně formulovaný bod, nikoli aby nebyl tento bod přijat.
- Matěj Opočenský byl zvolen náhradníkem do předsednictva konventu a na synod, nadále zůstává virilním členem SOMu – v roce 2016 bude možná muset věnovat více času SOMu. Také je seniorátním důvěrníkem, což rovněž zabere nějaký čas, protože pražskou agendu přebírá po Daniele Brodské, která se odstěhovala ze seniorátu.

BIELEFELD

- Návštěva Německa – dořešíme na dalším zasedání staršovstva

BUDOUCÍ AKCE

- Advent a Vánoce: budeme během adventu slavit vícekrát VP? Tentokrát nebude moci kázat Petr Pokorný, chtěli bychom ho pozvat na leden. Musíme vymyslet vánoční nešpory (24. 12. odpoledne!); letos v lednu jsme se shodli, že je chceme udělat sami. Jak je pojmem? Něco jako zelenočtvrteční ztišení u stolu? Jiný formát? Rozhodnutí odsunujeme na další schůzi.
- Polévka pro bezdomovce 23. 12. 2015 (vaření by proběhlo v pondělí 21.12.), Pavol Kuchta přijde vařit. Stačí jen zorganizovat pomocníky a odvoz ve středu (23. 12.)
- V neděli 13. 12. proběhne při bohoslužbách požehnání Emě Gerner
- M. Müller – cyklus přednášek v ekumeně (<http://www.i17-11.cz/o-projektu>)

SBÍRKY

- 25. 12. uspořádáme sbírku na bohoslovce a vikariát

RŮZNÉ

- Diskuse o tom, zda uvádět jmenovitě diskutující v zápise; jak se liší zápis od textu v Katakombách, atp.

Zapsal Tomáš Hrubý

ABSURDISTÁN

aneb pár slov k letošnímu 17. listopadu

Když sleduji politický vývoj v naší republice a nechutné jednání člověka, který byl bohužel zvolen za prezidenta, vzpomněl jsem si na jednu z myšlenek V. Havla: „*Lhostejnost k druhým a lhostejnost k osudu celku je přesně tím, co otevírá dveře zlu,*“ a řekl jsem si, že je na čase opět vyjít do ulic... Vyrazil jsem tedy odpoledne 17. 11. 2015 na Václavské náměstí na inzerované Setkání lidí dobré vůle. Dorazil jsem tam ovšem o něco dříve, a proto jsem mohl vyslechnout část nechutných projevů okamurovské antiislámské skupiny, která měla Václava oře zamluveného na dřívější termín... Dohled nad průběhem měli pouze policajti v reflexních vestách. Zajímavé bylo, že islamofobové a Zemanovi „zelenokaretníci“ měli jednotné, profi udělané transparenty (jak za komunismu) a druhá názorová strana měla vše veskrze „samo-dómo“, což také o „něčem“ vypovídá... Způsob, jakým byly projevy vedeny, připomínal intonaci Hitlerových projevů. Bylo z toho na zvracení!!! Proto jsem se přesunul níže, na Můstek, kde probíhalo setkání připomínající rok 1939 a 1989, okolo kterého se pomalu začínali trousit jedinci s červenými kartami či trenýrkami a několik pirátských vlajkonošů, se kterými jsem se z Můstku pomalu ubíral zpět, nahoru ke končícímu shromáždění islamofobů. Zůstali jsme stát mezi ulicemi Štěpánská a Ve Smečkách, spolu s několika proimigrantskými aktivisty a fanoušky Tibetu, což bylo fajn. Rozhodně bylo vidět, že na rozdíl od těch u Václava to nejsou žádní nadřazení agresivní extrémisté. Pak se piráti spolu s několika „červenokaretníky“ vydali nahoru, protože čas se nakhýlil a já vyrážel, když už byli za ulicí Ve Smečkách. Tzn. část demonstrujících proti Zemanovi a pro pomoc utečencům již byla poblíž „koně“ a až na drobné

pokřikování Zemanových islamofobních sympatizantů vše probíhalo v klidu.

Najednou přijelo asi patnáct antonů a další menší policejní dodávky a vyskákalo ne skutečné množství obrněnců, kteří těsně před námi prakticky neprodyšně přehradili Václavák. Když jsme se jich ptali proč, odpověděli, že oddělují různé skupiny, aby nedocházelo k napadení jedněch druhými a umožňují průchod průvodu, který přichází na Václavák. Vzápětí jsme slyšeli a pak i viděli přicházet průvod lidí, kteří přicházeli z náměstí Míru a ke kterým se přidalo i pár „červenokaretníků.“ Nemalou část těžkooděnců vpustili na Václavák směrem ke „koní“, tedy tam, kam jsme spolu s nimi měli namířeno i my. Tak došlo k paradoxní situaci, kdy byla obrněnci oddělena stejně smýšlející skupina, ačkoli demonstrace byla řádně ohlášena a k žádným střetům nedocházelo (místo aby oddělili předchozí demonstranty od přicházejících). Absurdní – nebo to byl záměr? Jakoby někdo nechtěl, aby Shromáždění lidí dobré vůle bylo větší než to předešlé, Okamurovo zemanovsko-islamofobní. Když jsem viděl, že tudy, skrz zeď nepřátelsky se tvářících a evidentně jinak smýšlejících obrněnců cesta nepovede, vydal jsem se spolu s několika známými, které jsem na tom místě náhodou ke své radosti potkal, na Národní třídu a odtud na Pražský hrad, kde jsme chtěli počkat na ohlášený průvod, který chtěl připomenout Zemanovi ústavu ČR, etc.

Na Hrad jsme se dostali celkem bez problémů, všude byli policajti, členové hradní stráže a několik vojáků se samopaly – jinak skoro prázdný, jen několik opozdílů chvátajících na bohoslužbu do sv. Víta. Pak jsme si všimli, že policisté zmenšují průchod v Matyášově bráně a začínají přicházející jedince prohlížet. Postávali jsme poblíž tří policistů, když se ozvalo

z vysílačky jednoho z nich: „Už jdou. Volají – Babiše do koše. Doporučuji zavřít Hrad.“ A po chvíli: „Už jsou tady, je jich asi 900, zavřete Hrad!“ což policisté neprodleně udělali. Absurdní – v jednom dni jsem se tak opět nechtěně ocitl na druhé straně „barikády.“ Když jsme říkali, že chceme na Hradčanské náměstí, odmítli nás pustit a řekli, ať si jdeme kolem Jízdárny, že tady je to zavřeno...

Shodou okolností odtamtud přicházel nějaký mladík, kterému jsme řekli, že ho tudy nepustí. Když byl také vykázan, řekl nám, že jde na onu demonstraci, že je taxikář a že nás tam vezme autem zdarma. U Jízdárny již byl průchod také uzavřen, pouštěli jen ven. Ani tři postarší lidi, kteří spěchali na bohoslužbu, ale díky problémům s dopravou to nestihli včas, policisté dovnitř nevpuštěli... Naplnila se tak doslova Zemanova slova o tom, že se musíme opevnit... Sám se opevnil dokonale – na Albertově i na Hradě. Díky taxikáři jsme nakonec demonstraci stihli a slyšeli Putnův projev a zmínky o Albertovu a Zemanovu neskuřečnému excesu, když se skutečně spojil s Konvičkou... a o nehorázném nevpouštění studentů, kteří chtěli na Albertově položit k pomníčku svíčky. Pan prof. Putna zakončil vystihujícími slovy: „Kdo se spojuje s fašisty, je sám fašista!“...

Když „urvaný dav pražské kavárny a havloidních sluníčkářů“ (hlavně, že se lidé s jiným názorem nemají nálepkovat, že – pane nemůjprezidente!?) skončil demonstraci, naprosto poklidně se rozešel. Procházel jsem večerní Prahou se smíšenými pocity. Všude byli policajti a nad hlavami nám celou dobu lítal vrtulník. Šel jsem k rodičům, podívat se na program v televizi, abych viděl nějaké zprávy a komentáře toho, co se ten den dělo. Nic, „ticho po pěšině“, jako kdyby si někdo objednal, aby to vypadalo, že žádný listopad 1989 nebyl (např. ČT 1 vysílala přes den

samé pohádky...), natož nějaká aktuální setkání proti Zemanovi...

Naštěstí druhý den přinesl alespoň několik výstižných komentářů, z nichž bych Vám určitě doporučil Dienstbierovo vyjádření: „Zeman pomáhá vytvářet podhoubí pro fašizaci Česka, překročil všechny meze“ nebo komentář Saši Mitrofanova: „Prezidentův národ a národ bez přívlastku.“

Bohužel pod vlivem toho, co jsem sám viděl a slyšel, musím konstatovat, že je to tak. Zřejmě se plíživě opět stáváme policejním státem. A policejnímu státu strachem naplnění občané vyhovují (vyhovují jakékoli totalitě a teroristům...). Policejní složky jsou používány tak, jak se to „zemanovcům“ (míněni jeho příznivci) hodí. Poklidná a částečně recesistická demonstrace „pražské kavárny Havlových pravdoláskařů“, která by evidentně žádné výtržnosti na Hradě nedělala, nebyla vpuštěna a byla doprovázena vrtulníkem a naštvanými policejními těžkooděnci (jakož i běžnými policisty a policisty v civilu...), kterých snad bylo více než v roce 1989! FUJ!!! Nečekal jsem, že po 26 letech od revoluce budeme ponořeni do takového hnoje!

Biblické ale je uchovávat si naději. A o naději hezky mluvil Václav Havel: „*Naděje není to přesvědčení, že něco dobře dopadne, ale jistota, že má něco smysl – bez ohledu na to, jak to dopadne.*“ Ve vztahu k uprchlíkům, „ať to dopadne, jak to dopadne,“ mne oslovil Havlův citát: „*Každé lidské utrpení se týká každé lidské bytosti.*“ Jaký je v tom diametrálně jiný duch než zloduch v řeči po něm úřadujících dvou nemých prezidentů!

Své postřehy musím zakončit zlojedy vždy řádně vytáčeji, ale pro člověka navysost důležitým Havlovským (a vlastně svým obsahem veskrze biblickým) přesvědčením: „*Pravda a láska musí zvítězit nad lží a nenávistí!*“

Ondřej Rada

Albert Schweitzer (1875–1965)

„Nechť každý usiluje v tom prostředí, v němž žije, aby projevil svému bližnímu opravdový humanismus, na němž záleží budoucnost lidstva.“ Albert Schweitzer

Milé sestry, milí bratři, rád bych připomněl letošní kulaté výročí od narození i smrti výjimečného „Člověka“ jménem Albert Schweitzer (1875–1965). Byl to německý protestantský teolog, misionář, filosof, etik, varhanní virtuóz a lékař.

Narodil se v Alsasku (dnešní Francii) 14. ledna 1875. Na toto místo si činilo nárok jak Německo, tak i Francie. Byl synem protestantského faráře. Odmaturoval, studoval filosofii a teologii ve Štrasburku, Paříži a Berlíně. (Doktorát z filosofie 2. srpna 1899, doktorát z teologie 21. července 1900).

Od roku 1900 byl kazatelem a vikářem v kostele sv. Mikuláše ve Štrasburku. Současně se stal vynikajícím varhaníkem, který interpretoval zejména dílo Johanna Sebastiana Bacha.

V roce 1912 dokončil studium medicíny, oženil se s Helene Bresslau a rozhodl se pro zcela nový způsob života. Roku 1913 odjel do Afriky (dnešního Gabunu), kde v Lambaréne založil hluboko v pralese nemocnici pro lidi trpící leprou a lidi, jimž do té doby byla lékařská péče zcela nedostupná. Provoz nemocnice financoval z prostředků, které vydělával na svých koncertech jako varhanní virtuos. Během 1. světové války byli manželé Schweitzerovi vězněni ve francouzské kolonii jako Němci, tedy váleční zajatci.

Za svou činnost pro lidstvo obdržel Goethovu cenu, byl velkodůstojník Řádu čestné legie a dostalo se mu dalších významných poct. Nobelova cena za mír mu byla udělena v roce 1952. Peníze, které obdržel za tuto cenu, vynaložil na vybudování vesničky pro 300 obětí lepry.

Pravděpodobně se někteří z našich rodičů a prarodičů jeho koncertů zúčastnili. Milá sestra Eva Božková z našeho sboru se s tímto významným člověkem nejenom setkala, ale na jeho přání doplňovala svým zpěvem přednášky pořádané v Praze.

Albert Schweitzer zemřel 4. září 1965 ve věku 90ti let a byl pochován v Lambaréne.

JirCu

5 dní v Zátarí: O uprchlickém táboře o trochu víc...

Díky za všechny otázky. Po pěti dnech strávených v Zátarí a okolních městech snad již mohou napsat více, protože každým dalším rozhovorem se obrázek skládá víc a víc, čímž je však stále složitější. Kdo si chcete počíst, tedy – počtěte si... :-) A budu rád za sdílení...

Tábor v Zátarí vznikl proto, že je blízko hranic a na místě bylo v době jeho založení dost podzemní vody. Dnes již chybí a vozi se denně z hodinu a půl vzdáleného Ammánu. První obyvatelé bydleli ve stanech a za dobu trvání jím prošlo odhadem 430 tisíc lidí. Dnes tábor obývá 80 tisíc lidí a je plný, již neroste. Ač se to nezdá, neznamená to, že je zde hlava na hlavě, zvláště v novější části tábora je mezi kontejnery dost místa. Podloží tvoří písek

a skály, uprostřed je kopec, ale vcelku je celý na rovině. Přejít jej trvá asi hodinu a půl a je rozdělen do administrativních sektorů. Z hlavní silnice je na odbočce do tábora první checkpoint, od kterého vede asi kilometrůvá cesta k dalšímu přímo u vjezdu do samotného tábora. Pokud byste pokračovali rovně, pojedete po ulici, které nikdo neřekne jinak než Champs-Élysées, a podobnost je jistě v počtu lidí.

Tábor řídí UNHCR (Úřad vysokého komisaře pro uprchlíky OSN) a šéfem je Arméno-Libanonec Hovig Etyemezian, kterého jsme náhodou potkali – takový třicetiletý aktivní chlapík, který s vámi rád promluví, žádný bafuňář. Ostatně všude písek, hučení generátorů, kontejnery na bydlení.

Tábor je ... prostě město. Se správou, infrastrukturou a děním vymyšleným do posledních detailů jako jsou svatby či pohřby. Vše musí běžet, každý problém může přerůst v nepokoje. Poslední rok spravuje všechnu bezpečnost jordánské ministerstvo vnitra a bezpečnostně je dnes situace výrazně lepší než před dvěma lety, kdy zde nepokoje byly na denním pořádku. Přesto je uměním dostat do tábora povolenku, což se však díky našim partnerům celkem v pohodě podařilo.

V táboře dnes působí 56 neziskovek – všechny z těch největších známých a také projekt Diakonie ČCE spadající pod Světovou luterskou federaci (LWF). Kdo chce v táboře působit, musí splňovat řadu povolení, všechny nové projekty se musí předem konzultovat s UNHCR a dalšími účastníky, aby nedošlo k dvojímu metru, duplikaci aktivit apod. Spolupráce je totiž zásadní.

Až 80 % všech uprchlíků v Zátarí pochází z provincie Dará, která leží na druhé straně hranic. Pro syrský režim je Dará symbolem odporu, zvláště muži jsou velmi pronásledováni a pouze příslušnost k místu stačí k zastřešení na jakémkoliv checkpointu v Sýrii.

Každý uprchlík, který přijde do tábora, dostane po sejmutí biometricky svůj „pas“ a je mu dle počtu lidí v rodině přidělen karavan – plechová krabice cca 3×6 metrů. Do sedmi lidí jeden, nad sedm dva. Lidé přicházejí a odcházejí, proto tábor nyní přijímá jen když někdo odejde. Jak jsem již psal, v Zátarí žijí lidé, kteří přišli bez dokladů, nebo ti, co zde chtějí být. S doklady mohou Syřané žít kdekoliv v Jordánsku, syrští uprchlíci ale nesmějí v Jordánsku legálně pracovat a dostávají tak od Světového potravinového programu (WFP) kreditní kartu (Mastercard:-)), na kterou si mohou ve dvou oficiálních obchodech koupit zboží v hodnotě 20 JOD (× 35 Kč) na osobu a měsíc. Problémem je, že zboží v těchto obchodech je až 2× dražší než na trhu mezi lidmi... Proto ten kvete jak málo. V celém táboře platí jordánské právo, je přítomna policie a hasiči. Nikdo cizí nesmí v táboře v noci přespávat, jen lidé zde žijící. Zakázány jsou též veškeré zbraně.

Typický člověk v táboře... a nepíšu uprchlík

Z desítek rozhovorů složil jeden příběh – rodina žila do roku 2013 v Dará, při válce přišli o dům, někdo z rodiny ve válce zahynul či byl raněn. Nejdříve se zkusili přestěhovat jinam v Dará, ale situace se přiostrčila a tak vzali jednu tašku a odjeli taxíkem na jordánskou hranici, většinou dohromady se svými příbuznými. Na hranicích je zajistila armáda a byli převezeni do Zátarí. Zde žijí, milují svou zem, nemají kromě vlastního oblečení a zbytku úspor nic a čekají na první okamžik, kdy se budou moci vrátit domů bez ohledu na to, co tam najdou ze svých domovů. Chtějí si vše opravit a začít nový život...

Martin Balcar
(dokončení v příštím čísle)

Jsme v krizi – a co s tím?

Ach, jak jsou slova ošidná! S jakou samozřejmostí nám plynou z úst, ale jak nesamozřejmě jsou často obsahy, které s sebou nesou! Stále kolem sebe například slyšíme, že „jsme v krizi“. Nu dobře, je to možné, ba pravděpodobné. Ale kdo je to vlastně „my“?

Zpravidla se tímto slůvkem míní **soudobý euro-americký civilizační okruh**. Tedy společnost, s níž sdílíme jisté základní hodnoty a způsoby chování, společnost, která dlouho sama sebe pyšně nazývala „moderní“ a teprve nyní se snaží „postmoderně“ pochopit své vlastní meze a rozpory. Jenže tato „naše civilizace“ je přespříliš rozmanitá, konfliktní, plná rozdílů v právním uspořádání, politice, hospodářství, náboženství i kulturních vzorcích, než aby bezproblémově sdílela ono „my“! Ano, Západ vždy znamenal jednotu v rozdílnosti, ale je velmi nepříjemným zjištěním, že současné problémy, před nimiž západní společnost stojí, vyjevují spíše její rozdílnost, než jednotu; naznačilo to již konfliktní vyjednávání o tzv. Lisabonské ústavě a ve vši nahotě se to projevilo pod tlakem vlny uprchlíků...

Že bychom tedy slovem „my“ označili jen naši **soudobou českou společnost**? Obávám se, že ani tímto zúžením si příliš nepomůžeme. Stačí klást otázky: tím „my“ se rozumějí „Češi“, nebo „Češi a Moravané, případně Slezané“? Nebo raději „my, obyvatelé českých zemí“? Nebo úplně jinak, třeba: „my, občané České republiky“? A to se pohybujeme „jen“ v rovině jazykově-kulturní a právní; což vnést do toho ještě hledisko etnicity, náboženství, politické orientace, genderu apod.? Zjistili bychom, že ono „my“ lze rozostřit až k absolutní neuchopitelnosti...

Nu dobře, nechme tuto otázku raději otevřenou. Ty, milý čtenáři, si dosaď sám, která odpověď se Ti bude zdát nejvhodnější. A nyní se pustme do druhé části naší úvodní teze: **co to vlastně obnáší „být v krizi“?**

Ať o „krizi“ hovoří ekonomové, politici, ekologové či psychologové, mají zpravidla na mysli určitý typ situace, do níž se daný – jimi zkoumaný – systém dostal. Tato situace bývá charakterizována jako konfliktní, kolizní, vyostřená. Doposud funkční způsob chování či myšlení končí svoji platnost a nový se dosud hledá. A je vedlejší, zda jde o tržní rovnováhu, nebo integritu osobnosti.

V tomto smyslu patrně v krizi jsme. Ať jako občané ČR, nebo Západ, nebo možná i lidstvo vůbec. Nehodlám zde tuto krizi vymezovat obsahově, chci spíše upozornit na **dvojnáznost krizové situace**: ta je totiž vždy jak selháním starého způsobu chování, tak i výzvou k nalezení způsobu nového. Každá krize cosi **ukončuje** a čemusi novému se **otvírá**, je ukončená i neukončená zároveň. Však také samo řecké slovo „krisis“ tradičně označuje rozhodnou situaci – tj. takovou, která nazrála k určitému **rozhodnutí!**

Zdá se mi proto špatné, budí-li dnes často média u lidí dojem, že krize je pouze stavem negativním, ba tragickým. Což může někdo například tvrdit, že krize puberty je totálně negativním obdobím ve vývoji mladého člověka? Jistě, že při nedostatečném zvládnutí, při nesprávném řešení se i puberta čímsi tragickým státi může; může však (a měla by) znamenat v prvé řadě období znovunalezení jistot, identity, stability osobnosti! A to platí i pro naši soudobou krizi civilizační, která má své stránky ekonomické stejně jako politické, ekologické či mravní. Fatální bude tato krize jen tehdy, nedokážeme-li porozumět její **výzvě** a nedokážeme-li si vypracovat nové, změněným poměrům adekvátní algoritmy chování a jednání. K přírodě, k druhým lidem, k sobě samým... **Petr Nesvadba**

Vinná klobása se zelím

Dnes jsme s Lenkou u oběda na Jaboku seděly vedle sebe a povídaly jsme. O všem možném, ale také o vršovickém sboru, o různých lidech, o tom, jak jsou vytopené sborové prostory a bohoslužby se musely konat na Vinohradech. Také o připravovaných webových stránkách a nakonec i o sborovém dopise. To si Lenka posteskla, že jí dochází zásoba receptů a prosila mě o nějaký nápad. Moc žádný nový recept nemám, jsme doma jen s Jirkou, tak ani tolik nevařím a navíc jsem v říjnu zapomněla na chalupě moje sešity s recepty. Vzpomněla jsem si ale že se ráda vrátím k jednomu z receptů mojí kolegyně. Možná nejde ani o recept, ale způsob úpravy vinné klobásy, jídla zimního. Protože se rychle kazí, v létě by se vůbec neměla vyrábět. O tom mě poučili v jedné masně, když jsem se kdysi na klobásu ptala asi v květnu.

Klobásu stočím do kolečka a spíchnu párátkem. Kolečka dělám spíš menší, na jednu porci jsou dvě až tři. Dám do pekáčku, překryju kysaným zelím a navrch dám sádlo a/nebo nakrájenou anglickou slaninu. Klobásy i zelí je možné posypat nějakým kořením s paprikou. Po chvíli pečení dám klobásu nahoru na zelí, aby se dobře opekla a měla trochu kůrku. Jistě jsou možné i různé další varianty. Podávám s vařenými brambory.

Přeji vám všem hezké adventní dny a pozdravuji z Uhříněvsi.

Marie Ortová

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

satellite **1-416**

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2
www.satellite1-416.com nebo www.zpravdy.org

Upozornění: Uveřejněné články nemusí vždy vyjadřovat stanovisko redakce SD

Vydává: Sbor Českobratrské církve evangelické, Praha 10 - Vršovice, Tulská 1
Adresa redakce tamtéž. Tel.: 272 734 010, Sb.mobil: 776 123 320, e-mail: vrsovice@evangnet.cz,
<http://vrsovice.evangnet.cz>; <http://www.facebook.com/cce.vrsovice>
Č.ú.: Česká spořitelna 280963329/0800, variabilní symbol: 10+osobní číslo
Návrh obálky: O. Rada, T. Vokatý; korektury: T. Hrubý; odpovědný redaktor: M. Opočenský;
Náklady na jeden výtisk: 11,50 Kč, poštovné 13,80 Kč

Program

Prosinec 2015 a leden 2016

10. 12. 2015	čtvrtek	10.30	setkání malých dětí	Malá modlitebna CČSH
10. 12. 2015	čtvrtek	14.00	setkání seniorů	Malá modlitebna CČSH
11. 12. 2015	pátek	16.00	setkání konfirmandů	
12. 12. 2015	sobota	14.00	divadelní festival Svatí blázni	FS ČCE Nusle
13. 12. 2015	neděle	9.30	bohoslužby s požehnáním Emě Gerner	klub MANA
15. 12. 2015	úterý	20.00	setkání střední generace	
Bude upřesněno	sobota	10.00	zkouška vánoční hry	Bude upřesněno
Bude upřesněno	sobota	15.00	veřejná generálka	Bude upřesněno
20. 12. 2015	neděle	9.30	bohoslužby s vánoční hrou	Bude upřesněno
24. 12. 2015	čtvrtek	15.00	nešpory na Štědrý den	FS Vinohrady
25. 12. 2015	pátek	9.30	Hod Boží bohoslužby s VP	klub MANA
27. 12. 2015	neděle	9.30	bohoslužby	klub MANA
31. 12. 2015	čtvrtek	17.00	silvestrovské ztišení	FS Vinohrady
1. 1. 2016	pátek	9.30	bohoslužby na Nový rok s VP	klub MANA
3. 1. 2016	neděle	9.30	bohoslužby	klub MANA
7. 1. 2016	čtvrtek	18.00	přednáška biskupa Václava Malého téma MILOSRDENSTVÍ	
4. 1. – 10. 1. 2016	dovolená Matěje Opočenského			
15. 1. 2016	pátek	20.00	Báječnej bál – benefiční ples SOMu	KC Zahrada
17. 1. 2016	neděle	19.30	Ustanovení sen. výboru a sen. odb. mládeže	Martin ve Zdi
25. 1. – 29. 1. 2016			farářský kurz	ETF UK/PaeDF UK

Pravidelný program

úterý	19.30	schůzky mládeže
3. úterý v měsíci	20.00	biblická hodina pro střední generaci – po rodínách
středa	15.30	biblické hodiny během rekonstrukce neprobíhají
2. čtvrtek v měsíci	14.00	schůzka seniorů
	20.00	pravidelná schůze staršovstva
pátek	16.00	setkání dětí během rekonstrukce neprobíhají
konfirmační setkání	16.00	druhý pátek v měsíci

INICIATIVA 17-11

PŘEDNÁŠKY A DISKUZE K SOCIÁLNÍMU ROZMĚRU KŘESŤANSTVÍ
LETOS PŘEDEVŠÍM K TÉMATU MILOSRDENSTVÍ
A KONKRÉTNĚ K OTÁZCE UPRCHLÍKŮ

KLÁRA BOUMOVÁ

MIGRAČNÍ KOORDINÁTORKA CHARITY ČR:

JAK SE V ČESKÉ REPUBLICE POMÁHÁ UPRCHLÍKŮM

STŘEDA 9. PROSINCE OD 19 HODIN

V DIVADLE MIRIAM PŘI KATOLICKÉM KOSTELE VE STRAŠNICÍCH, KE STRAŠNICKÉ 10

VÁCLAV MALÝ

KATOLICKÝ BISKUP:

MILOSRDENSTVÍ

ČTVRTEK 7. LEDNA OD 18 HODIN

VE SBORU ČESKOBRATRSKÉ CÍRKVE EVANGELICKÉ VE VRŠOVICÍCH, TULSKÁ 1

VÍCE INFORMACÍ A DALŠÍ PROGRAM NAJDETE NA www.i17-11.cz

Zveme Vás na tradiční
festival
amatérských divadel
SVATÍ BLÁZNI

12.12. 2015, ve 14 hod.
sbor ČCE v Nuslích

vstupné dobrovolné (doporučené 50 Kč)